

ע.צ.

2375

סדר ינות ל... 10/1

מישיבת וועדת העבודה
מיום ד, כ"ג בטבת תשי"ח - 15.1.1958
(בשעה 8.30)

ב. ה. ה. :

- חברי הוועדה: ע. גוברין - היו"ר
- ב. אידלסון
- י. אלמוגי
- מ. ארם
- ב. צ. הראל
- ח. מיגורי-כהן
- י. קרומן
- י. ריפתין
- א. טוטסק
- א. רימלט

מזכירים:

- פרופ' ר. אלון (ב"כ הטכניון)
- פרופ' רטנר (ב"כ אגודת האינטליגנציה והארכיטקטים)
- א. אלון (מטעם משרד המשפטים)
- י. מלס (מטעם משרד המשפטים)
- א. לבנה (מטעם משרד המשפטים)
- מ. שלגי (מטעם משרד המשפטים)

סדר-היום:

1. שאילתות;
2. דו"ח מהפגישה עם נציגי אגודת אדריכלי גנים בישראל;
3. המישור הדיון בחוק המהנדסים והאדריכלים.

היו"ר ע. גוברין:

פנתח את הישיבה.

א. טוטסק:

קראנו בעהונות כי בית החרושת "פריסין" בירושלים עומד להיסגר, בעל בית-חרושת זה הקים בית חרושת שני בבני-ברק, בעזרה בספינת גדולה מצד המכשלה, טחור החתיכות שבית החרושת בבני-ברק לא יפגע בכי"ה בירושלים, אולם כל שנה הוא מאיים בסגירת המפעל ומתפשרים על מיטורים של מטרי יועלים, ועכשיו הוא הודיע על סגירת המפעל ככלל, אם הצטבר בבית-החרושת מלאי גדול של מוצרים, שיחזיק את הייצור בבני ברק ולא בירושלים, שנאבקים בה כל-כך על הקמת כל מפעל, דוקא בירושלים כיצור המפעל מוצרים שמכירתם אינה גדולה.

אני מציע שיו"ר הוועדה יברר את הבעיה
במשרד המסחר והתעשייה ובחסדרות, ואם ישכנע שהענין ראוי לשיקול וחוות-
דעהנו, יביאו לדיון בוועדה.

ח. סיגורי-כהן:
שוב שמענו השבוע כי מסתיקים לכמה זמנים
את העבודה ב"יובל-גד", הפסקות העבודה
במפעל זה סדאית, כי הוא שמש כקור העסוקה עיקרי במקום.

היו"ר ע. גוברין:
אני חייב לשזור על סכויים הוועדה,
דאינני יכול להעלות על סדר-יומה ענינים
שאינם שייכים לה, אינני יכול להפוך את הוועדה ליועדת מטנה של האיגוד
המקצועי או האחיות בעלי העשייה.
הבאתי לדיון בוועדה את בעיית "יובל-גד",
מאחר שהברי הוועדה חשבו שזהו ענין סיוחד במינו. הפסקות העבודה במפעל זה
הן ענין להסדר בין הנהלת המפעל לעובדיו, ואינן נושא לדיון וועדה זו.

י. ריפתין:
את אינני טועה, דינני הוועדה בענין
"פללום" לא הסתיימו.

2. דר"ח משה יסאן עם נציגי אגרות אדריכלי גנים בישראל:

י. ריפתין:
וועדת המשנה נפגשה עם נציגי אדריכלי
הגנים בישראל וקיבלה את ההסכמים הבאים:
זהו ארגון הכונה 23 חברי, שחלק מהם חורח חרומה גדולה ליופיה של הארץ.

נציגי ארגון זה טוענים, כי מאחר שהמקצוע
שלהם איננו מוגן, ינררח בן הפסרות וכל אדם שאין לו הקוולפינקציות
המתאימות ומציג עצמו כאדריכל גנים, יכול לקלקל גנים, הם חושבים כי
ההגנה על מקצועם איננה רק ענינם, אלא ענינה של המדינה.

הם מציעים שכאדריכל גנים יחשב אדם שיש
לו החעודות המתאימות - וישנם בעולם בתי-ספר גבוהים שנוגריהם מקבלים
חעודות כאלו - או מי שעמד בבחינות, ויש לסטרה זו וועדה בהשמה-יוח סוכות
לועמם, טבעי שהמקצוע הזה לא יהיה פתוח רק לבעלי חעודות רשמיות, אולם
הם דורשים הגנה, את בחוק המהנדסים והאדריכלים או בחוק נפרד.

ויעדה המשנה לא טיכמה את דעתה בענין זה,
אולם ברור שלא יהיה סוצדק להשאיר את הבעיה ללא חשובה הן לגבי בעלי
המקצוע והן לגבי יופיה של הארץ, ועל-כן אני מציע לדון בשאלה זו.

היו"ר ע. גוברין:
בחזור לבעיה זו כאשר נדין במעייף ההגדרות,
בעבור לדיון בחוק.

ע.ע.

המסך הוליוודי במחלק המכונות והאביזרים

טעיה 14

האם גם חוקים אחרים קובעים תשלום כפל אגרה במקרה שהאגרה לא שולמה בוועדה?

א. שוטסק:

אותו הסדר קיים גם בנוגע לאגרה השנתית של חברות או אגרות תוספות,

א. לבנה:

אני מציע לקבוע במקרה זה לא כפל האגרה, אלא כפולג בטסים - תוספת של 20%.

ב. צ. הראל:

הסדר זה קיים גם בנוגע לאגרה הזמנית של עורכי הדין. ההכבדה במקרה זה כיוונתה לשמש טנקציה בכדי להכריח את המהנדסים לשלם את האגרה בזמן.

ט. שלגי:

אולי אפשר לקבוע חוטפת של 20% ולא כפל, אולם אינני רואה יסוד לקבוע זאת דווקא בחוק זה.

היו"ר ע. גונברין:

טעיה 15

אינני מבין מדוע מהנדס ראוי שלא שילם אגרה יהיה צפוי לאותו עונש שצפוי לן

א. רימלט:

אדם שאיננו מהנדס וביצע פעולות הנדסה או מהנדס ראוי שביצע פעולות המיוחדות בתקנות למהנדס ראוי בלבד.

יש בחעיף מסגרת אחת של עניינים, אך כפי שיש שניה המסופט יבחין בין שני המקרים ולא יטיל עליהם אותו עונש. מסתמנו לא להרבות בדרגות של עניינים, כי אחרת אנו מסבכים טעיפיים רבים.

א. לבנה:

אני מציע לחלק את החעיף לשני טעיפיים ולהפריד בין שני המקרים.

ז. ריפתין:

אף הטעם חשוב מחייב להפריד בין שני המקרים.

ז. אלמוני:

הרי מהנדס ראוי שלא שילם אגרה צפוי לעונש של תשלום סכום כפול, למה להקבוע

ב. צ. הראל:

אותו גם לקטיגוריה של העבירות הפליליות? אני כצעע למחוק טעיף 15 אם הטלים "או 14".

מה יבטיח דינו של מהנדס ראוי שנאסר בהתנהגות שאיננה הולמת את המקצוע ואינו

היו"ר ע. גונברין:

משלם את האגרה מפני שאין רוצים לקבל אותה ממנו, ובכל-זאת מסשין להשמש בפירמה שלו?

ע.ע.

א. ריטלט:

אי-אפשר לכלול מהנדס ראוי, אשוח מה לא שילם את האגרה השנתית, במעוף הדן בעבודות

פליליות.

מדוע מהנדס עירוני חייב לזלם אגרה שנתית

בשעה שעובר כדינה או מהנדס בשירות צה"ל איננו חייב?

ב. צ. הראל:

אני מציע שגם מהנדס עיכר כדינה ישלם אגרה שנתית, אולי בסכום מוקטן.

היו"ר ע. גוברין:

אני מציע לקבל את המעיף ולבקש מהי ועצים המיפטיים להחייץ עם חבריהם במשרד המיפטי

בקשר למעיף 14, ולהביא הצעה לישיבה הבאה.

4. טיחון עם ב"כ הסניפין דב"כ אגרות האינג'ינוריה והארמיסקטיון בקשר

ליומן המהנדסים האדריכליים:

היו"ר ע. גוברין:

הבעיה הר שונה שברצוננו לברר היא

הצורך ב-3 שנות נסיון לאחר גמר הסכניון.

הופיעו בפנינו ב"כ אגודת המהנדסים שטענו, כי ידוע שהסכניון מוקדק

מאוד בחניכיו, אולם במציאות ישנו את ההלפך ממה שרוצים להשיג ע"י

חקנה זו, כי על-פי-רוב יעמיקנו את בוגרי הסכניון במשך 3 שנות הנסיון

בעבודה פקידותית וארמיסקטיונית כך שהם אילו ישכחו את החומר ילמדו.

פרופ' רטנר:

הסכניון איננו בדעה שהעבודה המעשית

איננה דרושה. העבודה המעשית דרושה,

ואנו בעצמנו דורשים נחיון מעשי לפני סמן החומר אינג'ינר.

אנו מציעים שהרישום בפנקס המהנדסים

והאדריכלים ייעשה אחרי גמר הלימודים בסכניון, ז"א, אחרי 4-5 שנות

לימודים, עם קבלת החומר מוסמך לענף זה או אחר של הנדסה או אדריכלות.

התעודה הזאת, המשתווה לבי.א.ס.סי, הניחנת ע"י רוב בחי-הספר הסכנינים

הגבוהים בעולם האנגלו-טכטי ולתעודה מקבילה בעולם הלא אנגלו-טכטי,

מעידה על גמר לימודים במסדר סכני גבוה. אנו מבקשים לרשום בפירוש

בחוק, כי הרישום בפנקס המהנדסים והאדריכלים ייעשה על סמך תעודת מוסמך

לענף זה או אחר של הנדסה, כי אחרת נעמיד את חניכיהם בסכניון בטבע גרוץ

יותר מסצבם של חניכים של כל ביד"ס סכני אחר בעולם.

אנו בעצמנו כבר מכירים בחשיבות הנסיון

המעשי לפני שאנו כעלים את המהנדס הצעיר לדרגה גבוהה יותר של שליטה בכל

ענפי ההוצאה לפועל ועבודות ייצור העלוות לחכן את הצדור אם המשחמש בפה

שלמד לא רכש בניתים את הנסיון הדרוש, אבל אם אנו מבקשים גם פה הקלה

בשביל הבוגרים של הסכניון, ההקלה מביטסת על הגיון פנימי האימך: אנו

דורשים מהבוגרים הרוצים לקבל חומר אינג'ינר שנת נסיון, אבל לא טחח

שנת נסיון ככל מקור שהוא, כי אם שנת נסיון עם אישור מקום העבודה ע"י

וועדה מיוחדת של הסכניין. אנו מכירים בנחיון המעשי רק אם מקום העבודה

אושר ע"י וועדה מקילסרית מיוחדת למטרה זו, המכירה את תנאי הארץ ומטייבת

את ערך מקום העבודה לגבי הכרת המסודנט לחינים המעשיים, חוץ מזה, המוסמך

צריך לעשות עבודה מיוחדת, עבודת דפלוים, בטרם יקבל את תעודת האינג'ינר

או האדריכל, אנו הכנסנו את החושג של עבודה מעשית מודרכת, ועל סמך זה

אנו מבקשים לקצר את תקופת הנסיון של כעלי חומר אינג'ינר או ארכיטקט

של הסכניון ב-4 שנים לנתיים.

אם תעמוד בפני מוסך הסכנין הברירה
 ללכת לעבודה מעשיה מודרכת ולכתוב עבודת דיפלום - זיחן שהוא גם זיכסל -
 או ללכת לעבודה מעשיה בלתי מודרכת מבלי לעשות אח עבודת הדיפלום,
 ובסופט של שני החלזכיה האלה יגיעו כדיוק לאותה מטרה, ברור שמספר קיין
 של מוסמכי הסכנין יבחר בדרך הקשה, וזה יהיה הפסד לרמת האינג'נירים
 בארץ, אנו חבורים שאנשיה בעלי חזאר אינג'ינר רצויים מאוד למשק הסכני
 של הארץ, ורצוי מאוד שהאינג'ינרים בארץ יגיעו לרמה גבוהה, ולכן
 ביינטרס המשק של הארץ שחקיפה הנמיון הבלתי מודרכת חוגרל ל-4 שנים,
 ולא להבוחרים בדרך הקשה ביותר של היגת חזאר אינג'ינר חקוצר חקופה
 הנמיון לשנתיים.

א. שליון: אגידה האינג'ינרים והארכיטקטים מודהה
 עם הסכנין בהצעותיו האחרונות.

אגודחנו, אשר עיכדה את הצעה החוק הראשונה
 שהוגשה לממשלה, לא הציעה לקבוע שני סוגים של מהנדסים. הרעיון הזה
 נחגבש במשרד העבודה, אבל נחקבל על דעת אגודחנו, פשוט שאנו טבורים כי
 גם לאחר גמר הלימודים, אם בטכניון או במקום אחר, יש צורך בחקופת נמיון
 מעשי לשם ביצוע עבודות מסויימות. אנו הבינונו, כי אין הצעה החוק
 קובעת שבוגר בי"ס גבוה אינו רשאי לעסוק עוד בשוח עבודה הנדסית, אלא
 המועצה תגדיר אח סוגי העבודות שיבצע אותן רק מהנדס רשוי, ובמועצה
 יהיו סיוצגים כל הגורמים הנוגעים בדבר.

לשם חיטול ירושה העבר, ורק העבר, אנו
 מסכימים כי אותם המהנדסים שמסיבות שונות לא קיבלו חזאר מהנדס ויש
 להם 15 שנות נמיון, יוכלו להגיש בקשה לקבלת חזאר כמשך חצי שנה ספרסוח
 החוק, אולם יהיו חייבים לעבור בחינה ע"י וועדה בוחנים, שתחמנה לפי
 המלצת הסכנין.

פרופ' ר. שליון: האם יש הצדקה לדרוש חקופת נמיון מפני כח
 או לא? עם כל רצוננו להתחשב בצעירי
 אלה, ששנות הלימודים שלהם בטכניון הן באמת שנים קשות, נרטה לזי שהחזרה
 הראשונה, בכל זאת, היא לדאוג לתוצאות בשטח בריאות העם ולבחינה הכלכלית
 של המשק ההנדסי שאנו מחנכים אליו אח המהנדסים. מתוך דאגה זו, לא יחכן
 לומר שכל עבודה הנדסית יכולה להעשות ע"י חניכי בי"ס, יהיה בי"ס טוב
 ככל שיכול להיות והחניך מצטיין ביותר אך חסר כל נמיון מעשי.
 דוקא בשטח זה לא ניחן. ללמד את הצד המעשי על ספסל הלימודים. הבעיה היא
 פשוטה: או להקל על האנשים, או לאפשר להם לעבוד בעבודות הנדסיות לא
 מסובכות, ורק לאחר שיקבלו אח החזאר רשוי יוכלו לעסוק בכל העבודות.
 נדמה לי שיש הכרח להגן על המדינה והציבור בשטח הכלכלי ובשטח חוצאות
 הבניה או עבודות הנדסה אחרות ולדרוש חקופת נמיון מתקבלת על הדעת.
 גם בארצות-הברית, שיש בה בחי-ספר סכנינים טובים מאוד, דורשים מהנדס
 חקופת נמיון ובחינה, נוסף על הבחינה בב"ס, על-מנת שיהיה רשאי
 לעסוק בכל עבודה הנדסית.

אנו מציעים לקבוע חקופה של 4 שנות
 נמיון למוסמך ו-2 שנות נמיון לאינג'ינר, על מנת להבטיח אח ההכשרה
 הדרושה למהנדס רשוי.

15.1.58

י. פלם:

אגודת האינג'נרים והארכיטקטים מתנגדת למתן תואר לאלה שאין להם דיפלומה, אנו מציעים לאפשר לעסוק במקצוע לאותם האנשים שיש להם 15 שנות נסיון, אולם לא לתת לאנשים אלה את התואר "מהנדס רשום" או "מהנדס רשוי", אלא "מורה לעסוק בעבודה הנדסית". זאת אנו מציעים רק כדי לחסל את ירושת העבר, אך לא לגבי העתיד.

פרופ' רטנר:

ניחם לאותם המהנדסים שלא טיימו בי"ם טכני גבוה, אני מסכים רק לחיסול נחלת העבר. במידה שתהיה סטייה מכך או שישאר פתח קטן להמשיך מצב זה, אני חושב שזו תהיה נחלה כרוניח קשה, ואני מתנגד לכך בכל תוקף.

י. פלם:

זוהי כדיוק גם דעתה של אגודת האינג'נרים והארכיטקטים.

ב. צ. הראל:

כולם בדעה שתקופת הנסיון דרושה, אולם מדוע לרופאים מספיקה שנה, לעורכי-דין שנתיים ולגבי מהנדסים דורשים תקופה ארוכה מזו?

לדעתי, דרושה תקופת נסיון לכל כונה בי"ם טכני, אם הוא מלומד יותר באופן תיאורטי ואם הוא מלומד פחות.

לפי הצעת החוק, אינג'נר שהוא עולה חדש, יהיה המפורסם ביותר, צריך להיות רשום במשך 3 שנים על מנת לקבל את התואר "מהנדס רשוי", הגבלה שאין לה כל הצדקה. אני מקווה שאין זו כוונתכם.

לפי הצעת החוק, מי שרשום באיגוד מהנדסים רשמי במדינה יכול להרשם בפנקס המהנדסים והאדריכלים ולקבל כעבור שלוש שנים את התואר "מהנדס רשוי". הייתי מבין זאת אילו המדובר היה רק באיגודים שהחברות בהם מותנית בהשכלה טכנית גבוהה, אולם לא כן הדבר.

אין זה סוד שבין המהנדסים שאין להם תואר יש כאלה שהם מחוסרי כל השכלה גבוהה, אפילו מחוסרי השכלה חינוכית, אני סכיר רק בבחינות המוכיחות עד כמה למד האדם בלימודים אקדמיים, בכיכונים ובמעבודות, אולם לא כובן לצימת יכולת להצביח בבחינות של אדם שלא למד בפלל בפ"ם גבוה?

ס. ארם:

לגבי מטפר מהנדסים, שבהם התחילה פעולת ההנדסה בארץ, אנשים חכמיאים במקצוע אך חסרי תואר, אין זה צורך להפוך לגביהם את החוק לחוק רטרואקטיבי.

הי"ר ע. גוברין:

פרופ' רטנר אמר שאין הטכניון מתנגד למתן תואר לאנשים אלה, בתנאי שיעברו בחינה, אולם רק כאם החוק ינוסח כך שהמדובר רק בעבר. פרופ' רטנר מתנגד לפתיחת פתח לעתיד.

י. ריפתין:

האם לא יכול להיות מצב שהמדינה תהיה מעוניינת לקצר את תקופת הנסיון של עובדים חדשים? אם כן, צריך להשאיר בחוק אפשרות כזאת.

ע.ע.

לא נראית בעיני ההצעה שלא תהיה בעתיד אפשרות של בחינות לאלה שמסיבות טוֹצֵדֵקוֹת לא יכלו ללמוד באופן מסודר והם בכל-זאת מוכשרים והצליחו להשיג את ידיעותיהם בדרך אחרת, אני יודע כי בארצות-הברית קיימת תנועה להעלות אנשים בעלי כושר טכני ובעלי פוטנציאל המצאה מקרב פועלי בתי-החרושת,

ב. אי דלטון: מכיון שמקצוע הנדסה הוא מטופח וכולל מקצועות רבים, נדבחה לי שהיה מתקפל על חרעה לקבוע תקופות נסיון שונות למקצועות השונים, כי לא לכל ענף הנדסה יש צורך בתקופת נסיון של 3 שנים.

אנחנו מתלבטים בסעיף 1 בהגדרת הסוגים "מהנדס", לו היתה הגדרה ברורה יותר, אפשר היה לקבוע את תקופות הנסיון לפי הגדרת המקצוע.

פרופ' רטנר: חבר הכנסת הראל ציין את בעיות המהנדסים העולמיים, שגם אם הם מוסמכים ובעלי נסיון, יצטרכו להיות רשומים במשך 3 שנים במנס המהנדסים והאדריכלים עד שיקבלו את תואר "מהנדס רשמי", אם זהו המצב, מענתו של חבר-הכנסת הראל צודקת בחלט.

אשר למקצועות שהמדינה תהיה מעוניינת לקצר את תקופת הנסיון בהם, אפשר לקבוע זאת בשתי צורות: להוסיף סעיף תקופע, כי השר, בהסלצת המועצה, יהיה רשאי לקבוע למקצועות מסוימות ותקופת נסיון מקוצרת, או להכניס מקצועות אלה לקטגוריה של העבודות שפחות פועלתי של המהנדס הרשום.

אשר לאותו מהנדס שרכש את ידיעותיו לא באופן מסודר בבי"ס טכני גבוה, אם יוכיח את ידיעותיו - וקיימת בטכניון וועדה מקצועית מיוחדת למטרה זו - יוכל להיכנס לקורס המתאים לו בטכניון, אולם עליו ללמוד באופן סדיר לפחות אח שנת-הלימודים הרביעית בטכניון על-מנת לקבל תואר אקדמאי, אפשר, כמובן, לקבוע יוצאים מן הכלל, שאותם יקבע השר, בהסלצת המועצה.

אשר למסצ'אים מקרב פועלי בתי-החרושת, אם ההמצאה היא קטנה - הוא יקבל פרס מהמכון לפריזון עבודה, אם ההמצאה היא גדולה - הטכניון יעניק לו תואר אקדמאי.

אין זה נכון כאילו המהנדס שאינו רשמי נמצא עדיין בתקופת הנסיון, ייקבעו תחומי הפעולות שמהנדס רשום יהיה רשאי לבצע, ותחומי הפעולות המסובכות יותר שרק מהנדס רשמי יהיה רשאי לבצע.

פרופ' ר. שלון: המהנדס הרשום יהיה רשאי לעסוק בכל העבודות, פרט לעבודות הנדסיות מסובכות שיגדרו בתקנות.

אשר למהנדסים הבלתי מוסמכים אך בעלי נסיון רב בארץ, יש הפרש גדול בין הצעת החוק לבין הצעות הטכניון ואגודת האינג'ינרים והארכיטקטים, אנו מציעים 15 שנות נסיון ובהינחה.

מדוע אנו מציעים לקבוע את ההסדר הנ"ל רק לגבי העבר? היה זמן שהם באמת היו חסרי ידיעות, אולם עקב החנאים הטיווחים בארץ ניתן להם לעבוד, ובינתיים הם רכשו להם ידיעות, וככדי לעמוד בבחינות יצטרכו להוכיח שהם רכשו לא רק נסיון, אלא גם ידיעות. אני חושבת כי הדרך ההגיונית, הקצרה והזולה ביותר היא הלימוד בבי"ס גבוה, אולם אין זו הדרך היחידה.

ע.ע.

חבר-הכנסת הראל מתנגד לכך שכל הרשום באיגוד מהנדסים רשמי במדינה יוכל להרשם בפנקס המהנדסים והאדריכלים. הכוונה איננה לכל איגוד, כי אם לאיגוד שהזכר ע"י השר לאחר התייעצות בסועצה (סעיף 9(3)).

שאלו מדוע אנו מציעים לגבי אינג'ינר תקופת נסיון קצרה יותר מזו של המוסמך, כדי לקבל את התואר אינג'ינר חייב המוסמך לרכוש נסיון של שנה תוך כדי פיקוח, שחשיבותו עולה על נסיון כלשהו אחר.

א. שלון:

ראשית, אני רוצה להדגיש כי אגודת האינג'ינרים והארכיטקטים, שיזמה את החוק, התכוונה לא כל-כך להגנת חבריה בפני החזרות בלתי הוגנות כמו להבטחת הרמה המקצועית ולהבטחת האינטרס של המדינה והציבור מבחינת הבטחות, החזקון והיעילות. אגודת האינג'ינרים והארכיטקטים שואפת לכך שכל העבודות ההנדסיות השונות שבוצענה בעתיד ע"י אנשים בעלי השכלה אקדמאית.

כאשר אנו מדברים על מהנדס, אנו מביאים בחשבון לא רק את האינג'ינר, כי אם גם את מוסמך הטכניון או מוסמך של בי"ט סביל. אין כוונת הטכניון שכל מוסמכיו יעברו גם את השלב השני לקבלת התואר אינג'ינר. ברור כי הטכניון והמדינה מעוניינים במספר גדול של אינג'ינרים, אולם סביאים בחשבון שלא כל המוסמכים יגיעו לשלב זה.

מקצוע ההנדסה מורכב יותר מכל מקצוע אחר, ולכן קיבלנו את ההנחה כי החוק שיאושר ע"י הכנסת אינו יכול להיות אלא חוק כטגרת שאת חכנו הממשי תמלא המועצה.

אנו יוצאים מתוך הנחה כי מהנדס רשום רשאי לעבוד במקצוע ההנדסה, ורק לגבי עבודות מיוחדות יש צורך בדרגה גבוהה יותר, ויתכן שצריך לחפש בענין זה ניסוח ברור יותר.

לגבי המהנדסים המוסמכים סודר העולים החדשים, יתכן שיש מקום לקבוע שהמועצה תהיה רשאית, במקרים שתמצא לנכון, לקבוע תקופת נסיון קצרה יותר.

בין פעלי המקצוע הטובים ביותר בארץ יוצאים אנשים שמסיבות פלשתן לא קיבלו תואר של בי"ט גבוה, נראה לנו שאין לסגור בפני אנשים אלה את הדרך, ועל פן מציעים לנסח את סעיף 9(4) בדלקטן: "מי שעבד 15 שנים לפחות לפני פרסום חוק זה באחד מענפי ההנדסה או האדריכלות, והוכיח להנחת דעתו של חבר בוועדה, שיורכב מאנשים אשר יומלצו ע"י הטכניון, אם ע"י פחינה או ע"י עבודות שביצע, שיש לו הפשרה מתאימה, ובלבד שהגיש בקשה לרישום תוך ששה חדשים מיום תחילתו של חוק זה".

אשר למהנדסים עולים חדשים, אני חושב שיהיה זה הוגן ולטובת המדינה לאפשר רישום בפנקס המהנדסים והאדריכלים לבעלי תעודת רישום או חברות באיגוד רשמי של מדינה אחרת, מפני גם איגוד זה דורש בחינה כתנאי למתן תעודת רישום או חברות.

בכמה סעיפים האומרים השר, בהתייעצות עם המועצה... אנו מציעים תיקון האומדן המועצה, באישור השר.